

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0003 van 10 januari 2012
in de zaak 1011/0653/SA/2/0718

In zake:

■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk LINDEMANS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 4 januari 2011 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van zes appartementen.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter THOMAES die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Evert VERVAET die loco advocaat Marc VAN BEVER verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bert VAN HERREWEGHE die loco advocaat Dirk LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 30 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 20 juni 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de Raad vastgesteld dat er aan de verzoekende partij tot tussenkomst slechts een voorlopige toelating kon verleend worden om in de debatten tussen te komen. De Raad verzocht de verzoekende partij tot tussenkomst de akte van aanstelling van haar organen bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

Deze beschikking werd aan de verzoekende partij tot tussenkomst betekend bij aangetekende brief van 28 juni 2011.

Bij aangetekend brief van 12 juli 2011 heeft de verzoekende partij tot tussenkomst een proces-verbaal van de zitting van de ■■■■■ van 15 april 2011 en een staat van de samenstelling van de ■■■■■ op 15 april 2011 aan de Raad toegezonden.

Op de openbare terechtzitting van 19 juli 2011 heeft de Raad evenwel vastgesteld dat deze stukken niet gelijk kunnen worden gesteld met de akte van aanstelling van de organen.

Bij aangetekende brief van 28 juli 2011 heeft de verzoekende partij tot tussenkomst, naar aanleiding van haar schriftelijke nota, de nodige stukken aan de Raad bezorgd waaruit de correcte samenstelling van ■■■■■ en de aanstelling van haar organen kan worden afgeleid.

Aan de verzoekende partij tot tussenkomst kan dan ook definitief toelating worden verleend om in de debatten tussen te komen.

IV. FEITEN

Op 3 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) wordt er namens de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant een aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor “Nieuwbouw 6 appartementen” te Aarschot in [REDACTED].

Het ontwerp voorziet in de afbraak van de bestaande bebouwing en de oprichting van een nieuwbouw met zes appartementen. De voorziene nieuwbouw wordt opgesplitst in drie blokken (A, B en C) waarbij blok B een beperkte diepte heeft, waardoor een groene binnentuin wordt gecreëerd.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 18 juni 2002 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. [REDACTED], ‘Stadscentrum’, meer bijzonder in een zone voor wonen. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is eveneens gelegen in het gezichtsveld van de als monument beschermde [REDACTED].

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Bescherming Archeologisch Patrimonium brengt op 24 november 2011 een gunstig advies uit.

Op 2 december 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot een gunstig advies en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, omgeving en het project.

...

De aanvraag omvat het oprichten van 6 appartementen.

Het ontwerp wordt opgevat als één ritmisch geheel, opgesplitst in drie bouwvolumes.

Het gebouw wordt ingeplant op de rooilijn.

Het middelste gedeelte heeft een beperkte bouwdiepte van circa 5 meter waardoor een gemeenschappelijke binnentuin ontstaat.

De buitenvolumes hebben een bouwdiepte variërend van 9,06 meter tot 8,13 meter.

Het linker volume telt drie bouwlagen en heeft een kroonlijsthoogte van 8,32 meter.

Het midden volume telt twee bouwlagen en heeft een kroonlijsthoogte van circa 7 meter en het rechter volume heeft twee bouwlagen en een kroonlijsthoogte van 6 meter.

De ontsluiting van de appartementen gebeurt via het [REDACTED], langs de binnentuin.

De gebouwen worden opgericht in gevelmaterialen, de dakbedekking met klassieke dakpannen en het buitenschrijnwerk in wit gelakt aluminium.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Het eigendom is gelegen in woongebied met culturele en of historische waarde.

Het project is in overeenstemming met de voorschriften van het BPA nr 11 Stadscentrum, herziening MB dd. 18/06/2002.

Het profiel van de gebouwen, het concept en het materiaalgebruik zijn in overeenstemming met de omgeving.

Het ontwerp is planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

Algemene conclusie.

Aldus GUNSTIG om bovenvermelde redenen.

...

Op 4 januari 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg / ruimtelijke uitvoeringsplannen

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften.

...

Andere zoneringsgegevens

De aanvraag is gelegen in het gezichtsveld van de als monument beschermde [REDACTED]

...

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

- *de bestaande toestand:*

....

- *de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen: het voorliggend ontwerp voorziet in de afbraak van de bestaande bebouwing en de oprichting van een nieuwbouw met zes appartementen. Het nieuwe volume is opgesplitst in drie aaneengeschakelde bouwvolumes (Blok A, B en C). Langs de zijde van [REDACTED] wordt een volume met drie bouwlagen voorzien. De Kroonlijsthoogte bedraagt 8,32 m t.o.v. de nulpas. De bouwdiepte is voorzien op 9,08 m. het tussenliggende volume (Blok B) telt twee bouwlagen en heeft t.o.v. de voorliggende weg een beperktere diepte van ca. 4,80 m. Hier bedraagt de kroonlijsthoogte 6 m. Blok C heeft een bouwdiepte van 10,95 m. De nieuwe volumes worden voorzien van zadeldaken.*

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke sociale draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex:

- *functionele inpasbaarheid: het oprichten van een meergezinswoning met zes woongelegenheden is verantwoord binnen het stadscentrum. Binnen het centrum zijn verschillende voorzieningen aanwezig, zodat de bouwplaats de voorgestelde woondichtheid kan verdragen.*
- *Mobiliteitsimpact: De oprichting van een meergezinswoning met zes woongelegenheden heeft geen bijzondere impact op de mobiliteit. Door de ligging van het goed binnen het stadscentrum, is er voldoende openbaar vervoer in de buurt aanwezig. Voor personenwagens is er in of aan de stadsrand voldoende parkeermogelijkheid.*
- *Schaal: het ontworpen gebouw past zich qua schaal aan bij de schaal van de omliggende bebouwing. De ontworpen kroonlijsthoogte is in overeenstemming met de in het BPA voorgestelde hoogtes.*
- *ruimtegebruik en bouwdichtheid: de voorgestelde bouwdichtheid is verantwoord. Doordat het perceel aan drie zijden aan de openbare weg paalt, wordt de bebouwing voorzien in functie van deze aanpalende straten. Binnen het BPA is de bouwzone ook op deze wijze ingetekend.*
- *visueel-vormelijke elementen: het ontwerp is qua vormgeving, architectuur en materiaalgebruik in overeenstemming met de omliggende bebouwing. Er wordt geen afbreuk gedaan aan het nabijgelegen monument. Langs de zijde van [REDACTED] wordt een aanzet gegeven om ook aan deze zijde een volwaardige straatwand te bekomen.*
- *cultuurhistorische aspecten: De bestaande te slopen gebouwen hebben geen bijzondere erfgoedwaarde, zodat het behoud hiervan niet opportuun is. Het betreft bouwvallige constructies zodat de nieuwbouw dan ook een verbetering van de bestaande situatie betekent.*
- *het bodemreliëf: de aanvraag heeft geen impact op het reliëf.*
- *Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: Het ontwerp voorziet in voldoende woonentiteiten. Elke entiteit beschikt over voldoende woonkwaliteit. De woongelegenheden op verdiepingsniveau beschikken over een beperkte private binnenruimte onder de vorm van een balkon. De gelijkvloerse appartementen geven uit op een gemeenschappelijke groene binnentuin.*

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is het ingediende project planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van het beroep omdat de regularisatie van het verzoekschrift, voorzien bij artikel 4.8.17, §2 VCRO, verder gaat dan het aanpassen van de formele vereisten aan de voorschriften van artikel 4.8.16, §3 VCRO. Volgens de tussenkomende partij wordt er daardoor in wezen een nieuw verzoekschrift ingediend dat evenwel laattijdig is. Zij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

In casu blijkt uit het dossier dat verzoekende partij middels een schrijven dd. 16 maart 2011 werd gevraagd om zijn verzoekschrift te regulariseren voor wat betreft de vormvereisten voorzien in artikel 4.8.16, § 3, 2de lid, VCRO, 5°, a) en b) en 4.8.16. § 3, 3de lid, VCRO.

Uit een vergelijking van het oorspronkelijke verzoekschrift dd. 1 maart 2011 met het ‘geregulariseerd’ verzoekschrift dd. 28 maart 2011, blijkt echter dat verzoekende partij zich bij de regularisatie van zijn verzoekschrift niet beperkt heeft tot de loutere regularisatie van de aangegeven vormvereisten.

Uw Raad zal kunnen vaststellen dat verzoekende partij van de mogelijkheid tot regularisatie van zijn verzoekschrift gebruik heeft gemaakt om zowel het enig aangevoerde middel als een volledig nieuwe uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel toe te voegen aan zijn verzoekschrift. Op die manier is hij veel verder gegaan dan het herstellen van de formele onvolledigheid van zijn initiële verzoekschrift.

Een en ander doet besluiten dat verzoekende partij met zijn geregulariseerd verzoekschrift dd. 28 maart 2011 in wezen een nieuw verzoekschrift heeft ingediend strekkende tot de schorsing en vernietiging van de beslissing dd. 4 januari 2011.

Iets anders besluiten, zou de termijnregeling voor het indienen van een verzoekschrift bij Uw Raad, voorzien in artikel 4.8.16, § 2 VCRO, volledig uithollen.

In overeenstemming met artikel 4.8.16 § 2 VCRO, moeten de beroepen tegen vergunningsbeslissingen bij Uw Raad worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen die – voor beslissingen die niet moeten worden betekend - ingaat de dag na deze van aanplakking.

Te dezen blijkt uit het dossier dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 6 februari 2011. De vervaltermijn begon dus te lopen op 7 februari 2011 en verstreek op 8 maart 2011.

Het verzoekschrift werd op 28 maart 2011 aan Uw Raad verzonden en is derhalve laattijdig.

Het beroep is onontvankelijk.

...”

De verwerende partij betwist de tijdigheid van het verzoekschrift niet.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad heeft, conform artikel 4.8.17, §2, tweede lid VCRO, de verzoekende partij bij aangetekende brief van 16 maart 2011 uitgenodigd om haar initieel verzoekschrift, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 3 maart 2011, te regulariseren binnen een termijn van 15 dagen. De verzoekende partij werd verzocht om haar inleidend verzoekschrift te regulariseren zodat het in overeenstemming is met artikel **4.8.16, §3, tweede lid, 5 a) en b)** en met artikel **4.8.16, §3, derde lid** VCRO.

Alle in artikel 4.8.16, §3 VCRO vermelde bepalingen zijn vormvereisten. Dit houdt in dat de mogelijkheid tot regularisatie noodzakelijk beperkt dient te blijven tot die onderdelen van artikel 4.8.16, §3 VCRO die in de uitnodiging terzake door de griffie als te regulariseren werden aangeduid. De mogelijkheid tot regularisatie van het aanvankelijk ingediende verzoekschrift kan dus niet oneigenlijk aangewend worden om daarnaast de facto een volledig herwerkt, dan wel nieuw verzoekschrift in te dienen. Met artikel 4.8.17, §2 VCRO heeft de decreetgever voorzien dat een inleidend verzoekschrift waarin de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, dan wel de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen geschonden wordt, niet zijn opgenomen, vormelijk kunnen geregulariseerd worden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met haar regularisatie, aan de Raad bezorgd per aangetekende zending van 29 maart 2011, de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften en beginselen van behoorlijk bestuur heeft aangeduid. De wijze waarop deze regelgeving en beginselen zijn geschonden, is quasi identiek omschreven in het inleidend verzoekschrift. De Raad erkent dit als de uitvoering van de gevraagde regularisatie en volgt niet de stelling van de tussenkomende partij dat dit zou leiden tot een oneigenlijk 'misbruik' door hierdoor een nieuw verzoekschrift in te dienen.

2.

Wat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing betreft stelt de Raad vast dat er in de aangetekende brief van 16 maart 2011 ook om de regularisatie werd verzocht.

De verzoekende partij heeft van de mogelijkheid tot regularisatie gebruik gemaakt om haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitgebreider te formuleren en aan te vullen. In haar initieel verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de grote hoogte van het geplande blok C haar het zonlicht en het uitzicht op [REDACTED] zal ontnemen en dat haar privacy zal worden geschonden doordat de ramen en terrassen van blokken B en C een rechtstreekse inkijk geeft op haar leefruimte en achtertuin.

In het regulariseerde verzoekschrift verduidelijkt de verzoekende partij dat haar dochter verblijft in de woning in [REDACTED] en voegt zij eraan toe dat ook de verkeersveiligheid zal verminderen indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd. Zij voegt tevens een nieuw onderdeel toe met betrekking tot het moeilijk te herstellen karakter van de aangevoerde nadelen.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij artikel 4.8.17, §2 VCRO niet geschonden heeft aangezien er wel degelijk om de regularisatie werd verzocht van de omschrijving van de redenen op grond waarvan de schorsing van de bestreden beslissing (art. 4.8.16, §3, derde lid VCRO) wordt gevraagd.

3.

De Raad stelt vast dat het geregulariseerde verzoekschrift in haar geheel als ontvankelijk kan beschouwd worden nu blijkt dat er regularisatie werd verzocht conform artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° a) en b) VCRO en conform artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO.

De door de verzoekende partij toegevoegde elementen in het geregulariseerde verzoekschrift vinden immers steun in het inleidend verzoekschrift zodat zij als verduidelijking kunnen beschouwd worden.

De Raad stelt verder vast dat de tekst van artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO duidelijk is en bepaalt dat wanneer het geregulariseerde verzoekschrift tijdig is ingediend, het geregulariseerde verzoekschrift, in de mate waarin het ontvankelijk wordt verklaard, geacht wordt te zijn ingediend op de datum van het eerste verzoekschrift.

De Raad heeft de verzoekende partij, bij aangetekende brief van 16 maart 2011, verzocht om haar verzoekschrift te regulariseren binnen een termijn van 15 dagen, conform artikel 4.8.17, §2 VCRO. Het geregulariseerde verzoekschrift werd bij aangetekende brief van 29 maart 2011 aan de Raad toegezonden en is dus tijdig. De Raad stelt dan ook vast dat ingevolge artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO het verzoekschrift wordt geacht te zijn ingediend op 3 maart 2011.

Uit de neergelegde stukken blijkt dat een mededeling die te kennen gaf dat de vergunning werd verleend, door de tussenkomende partij op het terrein werd aangeplakt op 6 februari 2011.

Het door de verzoekende partij, bij aangetekend schrijven van 3 maart 2011 ingediende beroep is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij eigenaar is van de woning in [REDACTED] waarin haar dochter woont. De verzoekende partij houdt in haar verzoekschrift voor dat het esthetisch uitzicht van de buurt ernstig zal verstoord worden doordat het buitenschrijnwerk uit wit gelakt aluminium zal bestaan terwijl het buitenschrijnwerk van alle andere gebouwen in [REDACTED] houtkleurig is. Verder meent de verzoekende partij dat er zich parkeerproblemen zullen voordoen rond de [REDACTED] en dat het uitzicht vanuit haar woning op diezelfde kerk zal verdwijnen. In het onderdeel inzake het moeilijk te herstellen nadeel stelt de verzoekende partij nog dat haar privacy zal worden aangetast en dat de lichtinval zal verminderen indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij omdat de verzoekende partij tien kilometer verder woont van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. De verzoekende partij is wel eigenaar van de woning in de [REDACTED] maar zou, volgens de verwerende partij, geen rechtstreekse hinder of nadelen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De verzoeker stelt eigenaar te zijn van de woning met als [REDACTED], [REDACTED], dit is de woning twee huizen verder aan dezelfde straatkant.

Echter stelt verweerder uit lezing van het verzoekschrift vast dat de verzoeker woonachtig is te [REDACTED]. De woonplaats van verzoeker is aldus tien kilometer ten noorden gelegen van het goed waarop de bestreden vergunning betrekking heeft.

Aldus houdt het beschikken over een zakelijk recht op een woning dicht het betrokken goed gelegen, niet ipso facto in dat men over een belang beschikt overeenkomstig art. 4.8.16, §1, 3° VCRO.

Bovendien stelt verzoeker vast dat het woonachtig zijn op een aanzienlijk afstand het belang in hoofde van de verzoeker ontkent doordat de verzoeker geen rechtstreekse of onrechtstreeks hinder of nadeel kan ondervinden.

Deze stelling werd reeds met zoveel woorden door Uw Raad ingenomen in het arrest van 27 april 2011:

...

De hinderaspecten die verzoeker inroept, stroken niet met de werkelijkheid aangezien verzoeker woonachtig is gelegen op een dorp, tien kilometer gelegen van het betrokken goed. Gelet op deze afstand kan verzoeker moeilijk stellen dat hij in zijn privacy is geschonden doordat de bewoners van het vergunde complex inkijk zouden hebben in zijn private woning en dat zijn zicht op [REDACTED] wordt ontnomen.

...

Ook de tussenkomende partij betwist om dezelfde reden het belang van de verzoekende partij en voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

Aangezien verzoekende partij zich, zoals blijkt uit de aanhef van het gedinginleidend verzoekschrift, uitsluitend manifesteert als eigenaar van het goed aan [REDACTED], terwijl hij in de praktijk op een ander adres blijkt te wonen, en de hinder en nadelen die hij in zijn verzoekschrift omschrijft in essentie steunen op een aantasting van het woon- en leefklimaat van diens pand aan [REDACTED], heeft verzoekende partij geen persoonlijk en rechtstreeks belang bij zijn vordering.

...”

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande dan ook niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van het project haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan

verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe enig belang in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op de openbare terechtzitting van 19 juli 2011 bevestigt dat hij de eigenaar is van de woning in [REDACTED] maar dat hij in werkelijkheid op een ander adres woont in een naburige gemeente. De dochter van de verzoekende partij woont in het onroerend goed in [REDACTED], doch zij is geen partij in de huidige procedure.

In zoverre de in het verzoekschrift omschreven hinder en nadelen in essentie steunen op een esthetisch nadeel, op parkeerhinder, op het verdwijnen van lichten en zichten en op privacyhinder, en dit alles in hoofde van de verzoekende partij zelf, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij niet, minstens onvoldoende, doet blijken van een persoonlijk, direct en rechtstreeks belang bij de voorliggende vordering tot schorsing, die in haar hoofde dan ook als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Nu de Raad heeft vastgesteld dat er geen voldoende en persoonlijk belang is in hoofde van de verzoekende partij om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te stellen, wordt de vordering tot schorsing als onontvankelijk afgewezen en dient er geen onderzoek te worden ingesteld naar enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt onontvankelijk verklaard wegens gebrek aan voldoende persoonlijk belang.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS